

Μακεδονικά

Τόμ. 36 (2007)

**Αλέξανδρος Αθανασίου Καρίπης Νευρολόγος-
Ψυχίατρος εκ Κρουσόβου 1927-2007**

N. I. Μέρτζος

doi: [10.12681/makedonika.42](https://doi.org/10.12681/makedonika.42)

Copyright © 2014, N. I. Μέρτζος

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Μέρτζος Ν. Ι. (2011). Αλέξανδρος Αθανασίου Καρίπης Νευρολόγος-Ψυχίατρος εκ Κρουσόβου 1927-2007. *Μακεδονικά*, 36, 295-297. <https://doi.org/10.12681/makedonika.42>

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΚΑΡΙΠΗΣ
 Νευρολόγος-Ψυχίατρος εκ Κρουσόβου
 1927-2007

Απεβίωσε στη γενέτειρά του Θεσσαλονίκη και το Σάββατο 17 Νοεμβρίου 2007 εκηδεύθη από την εμβληματική Αγία Σοφία, υπό τις ευλογίες του Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης Ανθίμου, ο Αλέξανδρος Αθανασίου Καρίπης, μέγας ευεργέτης της Μακεδονίας και επιφανής Εταίρος μας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών εξέδωσε και εδημοσίευσε Ψήφισμα, κατέθεσε στέφανον τιμής, παρέστη στην εξόδιο ακολουθία και δια του Προέδρου του, που εξεπροσώπησε και το Καρίπειον Ίδρυμα Μελετών Μακεδονίας-Θράκης, εξεφώνησε τον επικήδειον λόγον.

Ανιδιοτελής και προσφιλής, ευγενής εξ ιδιοσυγκρασίας και εκ καταγωγής, φιλόπατρις και φιλόανθρωπος, γενναϊόδωρος και ταπεινός, ιατρός αποτελεσματικός και παραγωγικός, εκ των έργων του παντοτινά ζωντανός ο Αλέξανδρος Αθανασίου Καρίπης, αμιγής βλαχόφωνος Ακρίτας Μακεδών εκ Κρουσόβου της Άνω Μακεδονίας, υπήρξε επιφανής Θεσσαλονικεύς. Είναι ρίζα και πολύτιμη παρακαταθήκη της Θεσσαλονίκης όπου η οικογένειά του ενεργεί και ευεργετεί επί δύο τουλάχιστον πλήρεις συνεχείς αιώνες.

Ο προπάππος του και αρχηγέτης της μοσχοπολιάνικης πατριάς, μέσω Κρουσόβου, Καρίπης είναι ένας εκ των προκρίτων Θεσσαλονικέων που κατά την εθνεγερσία του 1821 οι Οθωμανοί κρέμασαν στα τοιγκέλια. Ο Δήμος του αφιέρωσε την ομώνυμη οδό Καρίπης, την άλλοτε οδό των Παλαιοπωλών.

Ο ομώνυμος πάππος του Αλέξανδρος, γιός του εθνομάρτυρος προκρίτου Καρίπης, φέρων το εμβληματικό όνομα Αλέξανδρος, επεδόθη στο καπνεμπόριο και διετέλεσε Διευθυντής του Οθωμανικού Μονοπωλίου Καπνού, της περιφέρειας «Ρεζί», στις ιστορικές Κυδωνίες της Μικράς Ασίας. Νυμφευμένος εκεί με την επίσης βλαχόφωνη Μακεδόνισσα γιαγιά Σοφία, απέκτησε τρία αγόρια: τον Αθανάσιο, τον Γεώργιο και τον Άτταλο.

Ο Αθανάσιος κατετάγη εθελοντής στη Στρατιά Μικράς Ασίας, εβίωσε ολόκληρη την επική Μικρασιατική Εκστρατεία πολεμώντας στην πρώτη γραμμή του πυρός μέχρι τη θρυλική μάχη του Ουσάκ, αιχμαλωτίστηκε, μαρτύρησε και μόλις το 1923 επέτρεψε στη Θεσσαλονίκη. Εδώ το 1925 νυμφεύεται τη Δάφνη Γρίζου-Μελίδου, καταγομένη από το Κρούσοβο, και αναπτύσσει μεγάλη βιομηχανία κοντά στα άλλοτε Σφαγεία. Το 1927 γεννιέται ο μοναχογιός τους Αλέξανδρος.

Γεννημένος μέσα στην Ιστορία, σε μια πολύ πλούσια οικογένεια με την καρδιά αφιερωμένη στη Μακεδονία και με ευρύ εθνικό ορίζοντα το Βασιλικόν Γένος των Ρωμαίων, δηλαδή του αυτοκρατορικού οικογενειακού ελληνισμού, ο Αλέξανδρος πορεύεται όλον τον βίον του στις συντεταγμένες του Γένους.

Σπουδάζει στη νεαρή Ιατρική Σχολή Θεσσαλονίκης και μετέχει πρώτος σ' όλους τους εθνικούς αγώνες των φοιτητών, σε καιρούς χαλεπούς όταν η Πατρίδα βρισκόταν στην κόψη του ξυραφιού – επί ξηρού ακμής την Ελλάδα πάσαν εστηκυίαν. Μετεκπαιδεύεται στο Παρίσι και σε άλλα υψηλής περιωπής ευρωπαϊκά ιατρικά κέντρα. Νευρολόγος-Ψυχίατρος πλέον δραστηριοποιείται στη γενέτειρα πόλη. Συνιδρύει και μέχρι τέλους διευθύνει την ονομαστή Νευρολογική – Ψυχιατρική Κλινική Πισσαλίδη-Καρίπη όπου οι αλαφροϊσκιωτοι τούτου του Κόσμου τον φωνάζουν πατέρα και πραγματικά τον έχουν πατέρα.

Υπηρετεί με ανύστακτη αφιέρωση τον πάσχοντα άνθρωπο και παράλληλα την Πατρίδα, ιδιαίτερα τη Μακεδονία και τη Θράκη. Ευεργετεί επίσης και τη Θεσσαλονίκη. Είναι Ακρίτας και συνάμα Μαικήνας.

Στη Θεσσαλονίκη αγοράζει, διασώζει και αναστηλώνει, χάριν της Ιστορίας και εις μνήμην της ιστορικής οικογενείας Καρίπη, το επιβλητικό Μέγαρο του Οθωμανού Βαλή Αμπντουραχμάν Σουλεϊμάν πασά, έργο του εμβληματικού Ιταλού αρχιτέκτονος Βιταλιάνο Ποζέλι το 1890. Το Καρίπειον πλέον Μέγαθρον, ένα αριστούργημα και ένα σπάνιο απόκτημα, πίσω από το Διοικητήριο, δεσπόζει σε μια πόλη που χάνει ή και καταστρέφει ραγδαία την ομορφιά της, την αρχοντιά της και την κληρονομιά της.

Ο Αλέξανδρος Αθ. Καρίπης το αποκτά αλλά δεν το κρατά. Το χαρίζει στις επόμενες γενεές. Ιδρύει το Καρίπειον Ίδρυμα Μελετών Μακεδονίας-Θράκης στο οποίο δωρίζει το μνημειακό τούτο Μέγαρο, ολόκληρη τη μεγάλη προσωπική του και οικογενειακή του περιουσία, τη μακεδονική βιβλιοθήκη του με 20.000 τόμους, ανεκτίμητες οικογενειακές συλλογές ιστορικών κειμηλίων και έργων τέχνης, την ίδια την ψυχή του και ύπαρξή του.

Δεν κρατά τίποτε αλλά δεν σταματά. Στεγάζει το Ίδρυμα Εθνικού και Θρησκευτικού Προβληματισμού και συνδράμει σπάνιες εκδόσεις του και εκθέσεις του.

Στο Πανόραμα ανεγείρει εξ ιδίων και αφιερώνει ευλαβικά τη μεγαλοπρεπή έδρα του Καρίπειου Ιδρύματος και Εστία των Μακεδόνων, ένα σύγχρονο αριστούργημα παραδοσιακής μακεδονικής τέχνης και αγιορειτικής μορφής. Κέντημα κυριολεκτικό σε πέτρα και ξύλο με μαστοριά και με όλο το μεράκι του δωρητού το ευρύ κτιριακό συγκρότημα αναπτύσσει μεταξύ άλλων Βιβλιοθήκη, συμπλέγματα γραφείων και επιστημονικών εργαστηρίων, αίθουσα σεμιναρίων και αρχοντικούς κοιτώνες υποτρόφων Μακεδόνων μεταπτυχιακών φοιτητών και ερευνητών.

Τέλος, αν και δεν υπάρχει τέλος στα περισσεύματα της καρδιάς αυτού του εξαιρετού ανδρός, ο Αλέξανδρος, παλαιός πιστός Εταίρος, στηρίζει αποφασιστικά την Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών στον κρίσιμο αγώνα της για τη Μακεδονία. Έτσι, χρηματοδοτεί εξ ολοκλήρου αβλεπί, με ένα τηλεφώνημα, τη συλλογική επιστημονική μελέτη της Εταιρείας «*Μακεδονισμός, ο Ιμπεριαλισμός των Σκοπίων 1944-2006*» την οποία συνεκδίδει με την Εταιρεία στην Ελληνική και στην Αγγλική. Το βιβλίο αυτό, έκδοση του κορυφαίου οίκου «Εφesus», καταρρίπτει όλες τις πωλήσεις στα βιβλιοπωλεία όλης της χώρας, διαχέεται στο Διαδίκτυο από την Εταιρεία, αλλά προ πάντων καταρρίπτει αποδεικτικά κι αποστομωτικά όλα τα αναίσχυντα ψεύδη των Σκοπίων χρησιμοποιώντας απο-

κλειστικά τα εκατοντάδες δικά τους κρατικά τεκμήρια-αποκαλυπτήρια. Σήμερα είναι απόλυτο όπλο πρώτης γραμμής στα χέρια της ελληνικής διπλωματίας και πολιτικής ηγεσίας.

Είναι το τελευταίο εν ζωή δώρο του Αλεξάνδρου στη γενέτειρά μας Μακεδονία και στην ιδιοπροσωπία των Μακεδόνων, κατ' εξοχήν ημών των αλλοφώνων Μακεδόνων.

Αναπαύομενος εν Κυρίω στην ευλογημένη γη της Μακεδονίας μας, πλήρης αγάπης και ευεργεσιών, ο Εταίρος μας Αλέξανδρος Αθανασίου Καρίπης μας εμπνέει και μας δεσμεύει, μας παρορμά και, το ξέρουμε, μας αγαπά.

Και εμείς τον αγαπούμε και τον τιμούμε. Εμείς οι Μακεδόνες τον ευγνωμονούμε.

Συνεχιστή του, συμμαχητή του αφήνει ισόβιον Πρόεδρον στο Καρίπειον Ίδρυμά του τον διαπρεπή νομομαθή Εταίρο μας Μιχαήλ Καϊκλή. Οι οιωνοί είναι καλοί.

N. I. MEPTZOS